

FARMECUL RIVIEREI

Din fuga trenului.

O viață ușoară și liberă, în care timpul și banii n'au nici o valoare. Toți au o unică dorință, o singură țintă: să petreacă cu orice preț.

Trenurile pleacă încărcate de o lume veselă ce se reîntoarce din restaurantele elegante, din sala de joc și dela operă din Monte-Carlo, spre Monaco, Beaulieu, Nizza și alte localități poetice. Apar și dispar dinaintea noastră sate și sătulețe cu căsuțe, unele modeste, altele cu vile vesele. Stânci gigantice își ridică frunțile, în timp ce pini și curmalii se mișcă ușor la adierea vântului de mare; iar florile își amestecă mirosul lor îmbătător cu aroma sărată a valurilor.

Acei ce preferă orașul, pot gustă tot ce oferă civilizația, perfecțiunea și mijloacele de trai la Nizza, făcând lungi plimbări în *Avenue de la gare*, sau adunându-se la five o'clock în vre-un hotel „fashionable”. Acei ce vor să audă rulând sunetul aurului, sau să asculte o muzică divină, își găsesc un cuib în localitățile înflorite dela Monte-Carlo. Dar cei cari vor odihna și iubesc comorile naturei găsesc o viață liniștită și patriarhală la: Cannes, Beaulieu, Menton și celelalte stațiuni climaterice de pe Riviera italienească.

Aci, la Bordighera subtilul poet Scheffel și-a imortalizat versurile:

Mă farmecă 'ntinse priveliști de flori
Ce viața spre visuri 'mbie;
Doar dela Sorrento atâtea comori
Pe valuri îmi vin ca solie.

Pretutindeni oamenii gustă poezia romantică a vieții. Străinii vin să-și încunune sufletele de un amor fără sfârșit.

Ca o minune tainică răsare cetatea Cza, ascunsă între pini verzi, sămănând cu un cuib de vultur. Secolele au trecut aci nepăsătoare, departe de viața cosmopolită ce se desfășoară la poalele munților.

Automobilul înlesnește să se pătrundă localitățile fermecătoare, cară altă dată răpeau vizitatorilor prea mult timp. Valea Rojei, Aspremont-ul lângă Nizza, priveliștele poetice dela Cannes, câmpiile cu flori dela Grasse, ferecă pe excursioniști într'o lungă contemplare. Piscuri se înalță până la Cap-Roux, unde stânca se prăvale pleșuvă drept în mare. Bânci de năsip purpurii surdă dintre valurile violete.

Și totuși în mijlocul acestui rai, la un pas de cuibul poeziei, urechea ți-i atrasă de o voce prozaică: „Faites vos jeux, messieurs! Rien ne va plus!”

Sexul frumos la Coasta d'Azur.

Coasta azurie, este împărăția unui amestec internațional de femei — toate par că alese, tinere și frumoase — cari par niște păsări călătoare ce-și caută aci cuibul și adeseori și norocul.

Pretutindeni: dela San Raphael, până la Menton, în necare ascunzătoare, în toate hotelurile umbrite de finici, în toate casinurile cu lumini orbitoare, pe toate cărările spre mare, la masa de joc, la tennis, la „Tea and toast”, pretutindeni, găsim reprezentantele sexului frumos în splendoarea frumuseții și a luxului, răsând și înveselind și pe alții.

E de ajuns să arunci o singură privire la camioanele încărcate de cufer, ce sosesc zilnic la vilele particulare și la hoteluri, din Ianuarie până la sfârșitul lui Martie, pentru ca să poți judecă îndată luxul ce vor etala vizitatoarele Rivierei.

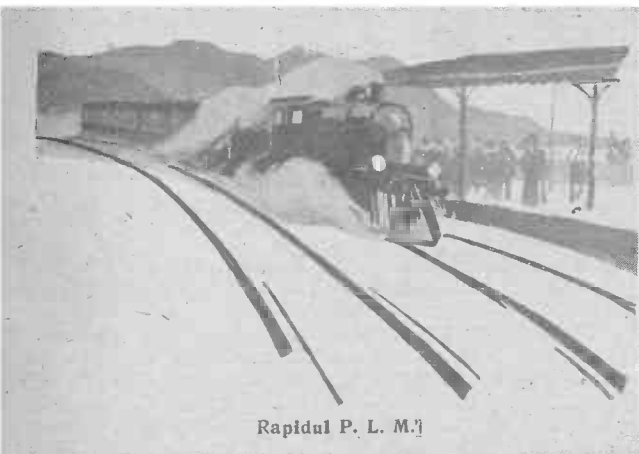
Mai ales elita aristocrației engleze, anturajul câtorva mari duci ruși, baronele austriace și contesele poloneze, desfășoară aci un lux fără margini. Damele din înalta societate germană se remarcă, dinpotrivă prin simplitate. Ele se asociază foarte rar la anumitele petreceri din această țară de pierde-vară și își trec timpul cu sporturi igienice și primblări reconfortante, în mijlocul naturei binefăcătoare.

Alătura de ele, tot atât de modeste sunt și femeile marilor industriași germani, cari prin creșterea și gustul lor sănătos, rămân departe de rafinamentul orbitor al luxului parizian. Germanele, vin, privesc și pleacă, fără a se lăsa orbite de parizienle aristocrate „din naștere” sau „prin toalete” și rămân în „tailor made”, atât cât buna creștere o permite.

Se înțelege, câte una tânără și dornică de a plăcea, nu se poate sustrage dela vitrinile seducătoare; căci marile magazine de mode și de lux din Paris își au filialele aranjate cu mult gust pe Coasta de Azur. Și care femeie oare

Pe treptele Casinoului

Rapidul P. L. M.]

poate trece nepăsătoare pe lângă o expoziție de stofe cu culori captivante, sau să nu rămâie locului la profuziunea de blănuri atrăgătoare?

În Februarie când sezonul e în toiul său, sute de automobile trec încet pe șoseaua ce serpuește spre mare, ducând pe reprezentantele almanahului Gotha dela Monte-Carlo la Nizza și de aci la Cannes. Ele parcurg câteva duzini de kilometri spre a lua o ceașcă de ceai cu lady X, să fumeze o țigaretă la marea ducesă Y, sau să ia parte la o partidă de brigde cu prințesa de Nuștiucare.

Femeile din înalta societate engleză deschid larg saloanele lor somptuoase, prefăcând cartierul lor de iarnă, într'un cuib fermecător.

Ele au zilele lor de primire și la „jour-fixe“-ul sau la mesele lor sunt invitate crema elitei „les fines fleurs“-ul Coastei. Lachei în fireturi grele de aur, servitori cu figuri grave servesc mesele încărcate cu servicii de argint și de cristal. „Bowle“-uri cu tot felul de fructe și miro-suri așteptătoare completează rafinamentul bucatelor și băuturilor alese.

Dar interesantă de privit mai e o altă categorie de femei: cele dela masa verde.

Femeile acestea, au în majoritatea cazurilor, ceva care nu însuflă multă simpatie. Trebuie să le vezi ca să le poți defeni just și să le judeci bine.

Patima jocului este mai înrădăcinată la femei decât la bărbați; ele însă, au spirit desvoltat de a se reține la un moment dat și a nu împinge jocul până la ruină. La Monte-Carlo și la Nizza se întâlnesc femeile cu reputațiunea de jucătoare. Crupierii le numesc cu familiaritate pe nume și servitorii le rezervă locuri. Degetele lor sunt acoperite de inele mari; dar nu sunt întotdeauna curate. Multe din ele — cele mai în vârstă — stau în hainele lor negre, nedeslipindu-se dela masa verde, de după amiază până noaptea târziu. Nutrițiunea acestor femei sunt batoanele de șocolată, pe cari le morfolesc, din când în când. Ele nu joacă regulat; supraveghează însă capriciile bilei și se mulțumesc cu câștiguri mici.

La masa verde nu se cunoaște galanteria. Deșori jucătorul împinge brutal brațul femeii elegante, când voește să n'aibe nici o piedică până la „tableau“.

Reprezentantele cochetăriei internaționale se împoțonează cu tot felul de nume sunătoare ca și adevăratele aristocrate din almanahul Gotha.

Dar nu odată, adevăratele femei din înalta societate, își îndreaptă lognetele spre a admira pe aristocratele false ale Rivierei!.

La Cannes însă se găesc femeile ce nu vin decât să se bucure de darurile naturii îmbelșugate ale Coastei de azur. Aci nu se vorbește de alt joc decât de sporturi. Fetele mai răsărite, „Backfisch“-ii, cum li se zice de nemți, vin vioae cu rachetele în mână spre locurile jocurilor sportive; în timp ce din pădurile de mimoza se reîntorc vesele vizitatoarele, purtând în brațe crânci cu perlele galbene ale senzitivei.

O petrecere animată este carnavalul în Nizza, caracterizat în câteva strofe:

Stegulețe, panglici tremură în aer,
Carnavalu'și toarce fermecatul caier.
Mii de guri fac șgomot, țipă la o laltă,
Fetele răd roșii, sânurile saltă.
Cai cu panglici albe, galbene, albastre
Și'n trăsuri femei — mimoze 'n mândre glastre.
Ce se alintă dulce și cari subjug bărbații
Cu farmecul privirei, cu răpitoare grații,
Muzică! Rachete! Răsete și iarmă!
Floril Ghirlânzil Căldură! Pocnete de armă!
Iar peste acest amestec, mereu tot vine, vine:
Ploaie de confetii, dungi de serpentine.

În timpul sezonului România este pretutîn-

Pe Terasa Casinoului

deni reprezentată în fermecătoarele localități ale Rivierei. Concetățenii noștri iau parte activă la viață, la petrecerile, la sporturile și la toate manifestațiile șgomotoase ale Coastei de Azur și se asociază după cum e și firesc, la societățile vioaie ale vizitatorilor din celelalte țări latine.

Dar despre farmecul Rivierei s'ar putea scrie volume întregi; căci fiecare colț e o poezie și toată coasta de azur o poemă fără sfârșit.

Sc.

Cugetari

— Fericirea este mai puternică decât nenorocirea. Nenorocirea nu stinge amintirea fericirii; pe câtă vreme o clipă de fericire ne face adesea să uităm ani întregi de suferință.

— Femeile sunt mai puțin indulgente pentru greșelile celorlalte femei decât bărbații.

— Mulți fac pe grandomanii și pe fanfaronii pentru a-și ascunde prostia.

— Aurul nu e sclavul avarului, dar avarul e sclavul aurului.

— Avarul dușmănește pe toți și în special pe sine însuși.

— Cine nu știe muncă nu cunoaște valoarea banului.

— Mulți își datoresc averea faptului că au parvenit și aceasta o datoresc femeii.

— Împrejurările provoacă pe hoș și hoșul provoacă împrejurările.

Glume

La Restaurant
Consumatorul; Băete, de ce 'mi dai un rac care nu are decât un picior?

Băiatu; Păi... să vedeți... racii noștri îi avem vii în basin și neavând ce face se luptă și ei între ei.

Consumatorul; Așaa! atunci fă bine și dămi unul din cei învingători.

Tempi passati
Nevasta; De câte ori îmi repetai, ca logodnic, cuvintele „Enfin seuls“!

Bărbatul; Apoi, le mai spui eu și acum, dar când nu ești lângă mine!

Nevasta; Ce iar pleci? Ah dacă ai ști te pliclisitor e seara acasă!
Bărbatul; D'ată și plec!